

PORUKA KRIŽA

2. Pouka za 11. srpnja 2026.

"No Božja je riječ
pouzdana i on mi je
svjedok da ono što vam
kažem nije nikada
istodobno i "da" i
"ne"."

(1. Korinćanima 1,18, SHP)

1. Korinćanima 1,17-31 govori o načinu na koji križ utječe na živote ljudi.

Za vjernike, križ je simbol spasenja. Ali za ljude koji su živjeli u prvom stoljeću, križ je predstavljao samo sramotnu smrt kriminalca.

Spašen od nekoga tko je umro na križu, a zatim ponovno uskrsnuo? Za muškarce je to ludost, besmislenost i slabost. Ali za nas koji smo otvorili svoja srca pozivu Duha Svetoga, križ je "Božja snaga, [...] mudrost, pravednost, posvećenje i otkupljenje" (1 Kor. 1,18.30).

Božja mudrost.

Ludilo križa.

Božja moć.

Poruka križa.

Ludost i slabost Boga.

MUDROST BOŽJA

"A za pozvane, i Židove i Grke, Krista, Božju silu i Božju mudrost.." (1. Korinćanima 1,24)

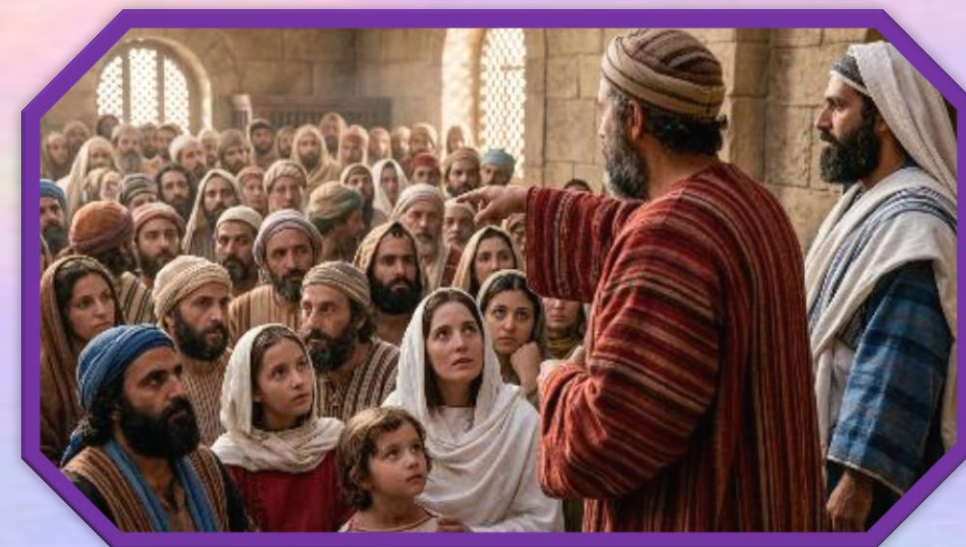
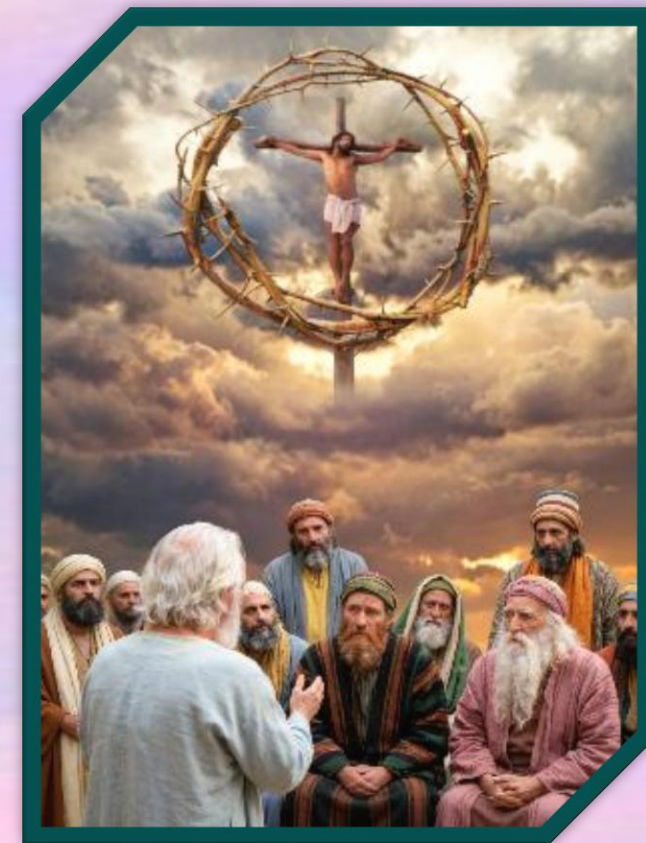
U Ateni je Pavao koristio ljudsku mudrost kako bi pokušao uvjeriti grčke "mudrace". Od tada je odlučio koristiti samo božansku mudrost.

Sam Bog poslao ga je da propovijeda Njegovu poruku "bez riječi ljudske mudrosti, kako križ Kristov ne bi bio ispražnjen od svoje moći" (1. Kor. 1,17 NIV).

Koja je božanska mudrost koju propovijeda Pavao?

Božja mudrost uništava "mudrost mudrih"; odbacuje "razumijevanje mudrih" (1. Kor. 1,19); i "učinio je ludim ... mudrost svijeta" (1. Kor. 1,20).

Suprotno svakoj ljudskoj logici, Božja mudrost sastoji se u "spašavanju vjernika kroz ludost propovijedanja" (1. Kor. 1,21).

LUĐOST KRIŽA

“Mi propovijedamo Krista razapetoga, sablazan za Židove, ludost za pogane.” (1. Korinćanima 1,23)

Grčka riječ *mōria* (ludost) koristi se pet puta u 1. Korinćanima:

“Poruka križa je ludost onima koji propadaju” (1. Kor. 1,18).

“Bogu se svidjelo kroz ludost propovijedanja da spasi one koji vjeruju” (1. Kor. 1,21).

“Krist razapet, [...] ludost poganima” (1. Kor. 1,23).

“Za prirodnog čovjeka [...] stvari Duha Božjeg [...] su ludost” (1. Kor. 2,14).

“Jer mudrost ovoga svijeta je ludost pred Bogom” (1. Kor. 3,19).

Križ je ludost za one koji su izgubljeni; onima koji ne poznaju Boga (poganima); onima koji misle samo o ovom svijetu (prirodnom čovjeku); onima kojima upravlja samo vlastita mudrost.

Ali križ je blagoslov za one koji su spašeni, to jest za one koji su spremni vidjeti križ iz Božje perspektive.

MOĆ BOGA

“Bez sumnje, govor o križu ludost je za one koji propadaju, a za nas koji se spasavamo sila je Božja. .” (1. Korinćanima 1,18)

Križ ima moć pokazati najgore od čovjeka i najbolje od Boga (1. Kor. 1,18).

Najgore od čovjeka

Božje najbolje

■ Ludilo

■ Sila

■ Odbijanje

■ Prihvaćanje

■ Samouništenje

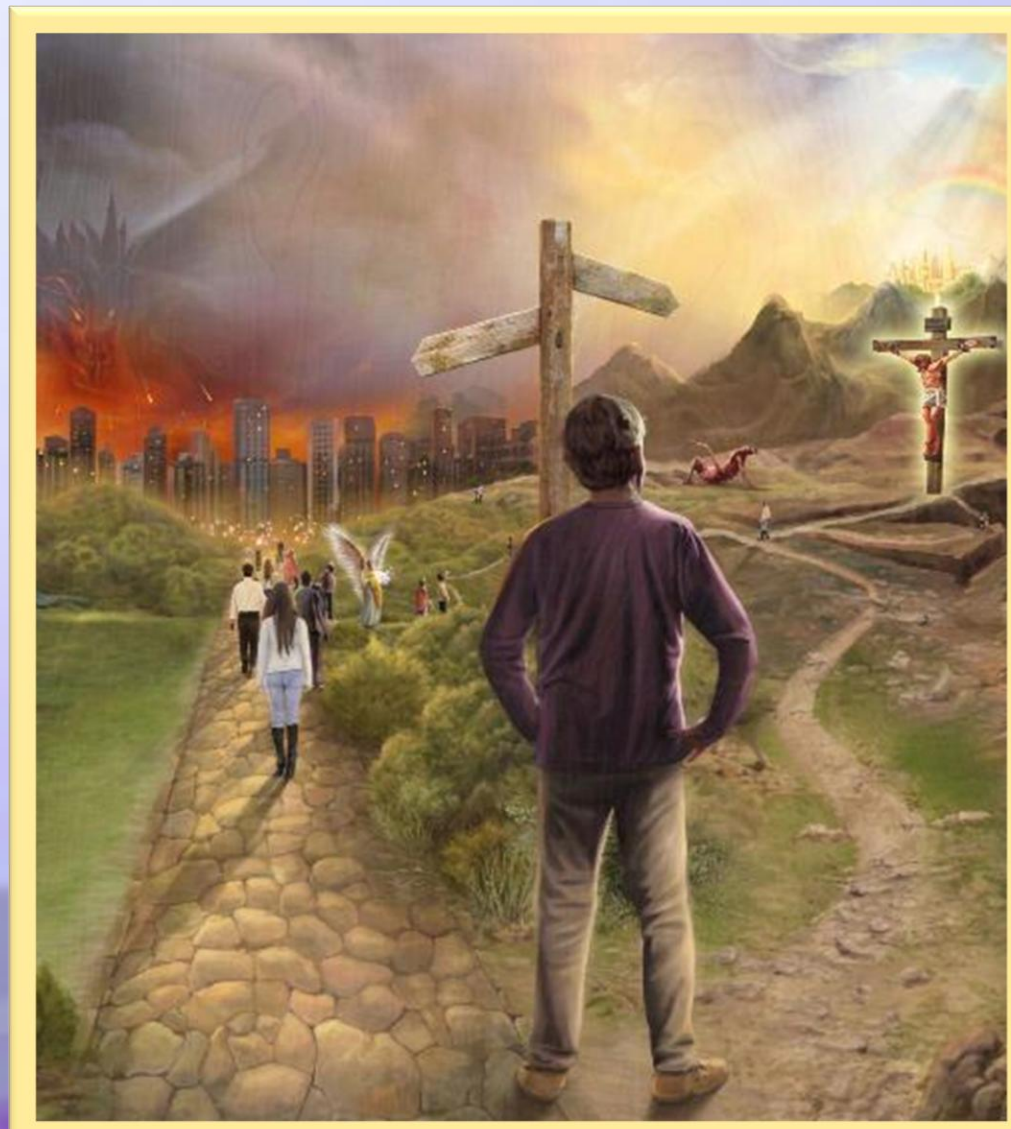
■ Oprost

■ Propast

■ Spasenje

Oni koji odbacuju križ snose posljedice svojih pogrešnih postupaka i na kraju će biti uništeni od strane Onoga kojeg su odbacili.

Božja moć, prikazana na križu, može pomiriti čovjeka s Bogom opraštajući mu sve njegove grijehе i darujući mu vječni život (Kol. 1,20; 1. Pet. 2,24).

PORUKA KRIŽA

“Budući da svijet svojom mudročću nije upoznao Boga u Božjoj mudrosti, odluči Bog one koji vjeruju spasiti ludošću propovijedanja..” (1. Korinćanima 1,21)

Zašto je propovijedanje poruke o križu ludost (1. Kor. 1,21-24)?

Židovi su očekivali Mesiju koji će ih osloboditi rimskog ugnjetavanja. Kad je Isus najavio da će biti razapet, njegovi su učenici bili užasnuti. Štoviše, za Židova, čovjek koji visi na drvetu bio je osoba prokleta od Boga (Pon. zak. 21,23). Za poganina, koji nije ni očekivao Otkupitelja, zaključak je bio isti: križ je ludilo.

Međutim, za anđele je poruka križa bila nešto sasvim drugo. Isus, kojeg su poznavali na nebu, dopustio je da ga ubiju iz ljubavi prema rasi koja ga je odbacila. To je perspektiva koju je Pavao želio prenijeti kroz svoje propovijedanje.

Poruka križa pokazuje koliko je daleko Bog bio spreman ići da nam podari spasenje.

LUDOST I SLABOST BOGA

**“Jer je Božja ludost mudrija od ljudi, i Božja slabost jača od ljudi.”
(1. Korinćanima 1,25)**

Je li Bog na bilo koji način lud ili slab, postavlja pitanje Pavao (1. Kor. 1,25)?

Naravno da ne, jer Bog nema nesavršenosti. Pavao jednostavno pravi figurativnu usporedbu: Da Bog ima bilo kakve glupe misli, bio bi mudriji od najmudrije misli čovjeka; ili ako postoje slabi argumenti u Bogu, oni bi bili mnogo jači od najjačih ljudskih argumenata.

Sva mudrost prikupljena od najmudrijih ljudi nije sposobna osmisliti plan spasenja za čovječanstvo.

Samo je Bog mogao dati otkupljenje, kroz snagu Isusove žrtve prinešene na križu, "onima koji su spašeni" (1. Kor. 1,18); "vjernicima" (1 Kor. 1,21); i "onima koji su pozvani" (1. Kor. 1,24).

Imajte na umu da će samo oni koji vjeruju u Isusa kao odgovor na poziv Duha Svetoga biti spašeni.

“U mislima mnoštva koje danas živi, golgotski križ je okružen svetim uspomenama. Svete su misli vezane uz prizore raspeća. Ali u Pavlovo doba na križ se gledalo s osjećajem odbojnosti i užasa. Uzdizati kao Spasitelja ljudskog roda nekoga tko je umro na križu, prirodno će izazvati ruganje i protivljenje. [...]

**Smatrat će ga slaboumnim što pokušava pokazati kako križ može imati ikakvu vezu s uzdizanjem ljudskog roda ili spase-
njem čovječanstva.**

Ali za Pavla je križ bio predmet najvećeg zanimanja. [...] Iz vlastitog je iskustva znao da kad grješnik upozna Očevu ljubav onakvu kakva je vidljiva u žrtvi Njegova Sina, i pokori se božanskom utjecaju, dolazi do promjene srca, i od tog trenutka Krist postaje sve u životu.”

Ellen G. White, Djela apostolska, str. 245. u izvorniku.